

حمله اوباش سرمایه به کارگران هپکو را قویاً محکوم میکنیم!

روز ۲۵ شهریور کارگران هپکو با پایان یافتن ضرب الاجل ده روزه خود به مقامات دولتی و عدم تحقق خواسته‌هایشان در مرکز و خیابانهای شهر اراک اجتماع کردند. آنها دور جدید اعتراضات پر شور خود را که از دوم شهریور با راهپیمایی و بستن راه آهن شمال - جنوب آغاز کرده بودند با پایان مهلت ده روزه دوباره از سر گرفتند. سرانجام و بهنگام بستن راه آهن شمال - جنوب زیر پل بختیاری مورد هجوم نیروهای سرکوب و گارد ویژه قرار گرفتند. در این حمله وحشیانه به کارگران بی سلاح ۳۰ نفر دستگیر و ۱۵ نفر زخمی و روانه بیمارستانها شدند. تا این لحظه سه نفر از کارگران با قید وثیقه آزاد شده اند.

تقاضای دستمزدهای معوقه و پرداخت بموقع در اوضاع فلاکت‌آلود اقتصادی کمترین و منطقی‌ترین چیزی است که یک کارگر میتواند انتظار داشته باشد. آنها دستمزدها و امنیت شغلی خود را درخواست کرده اند. آنها نگران آینده خود و فرزندانشان هستند. میخواهند در سرنوشت کارخانه‌شان نظارت و دخالت داشته باشند. چرا باید این امور طبیعی حکومت را بترساند؟ اگر دفاع از منفعت سرمایه در میان نبود یقیناً ترس موحشی نداشت. این دستپاچگی و زورگویی‌ها ماهیت واقعی "بوسیدن دست کارگر" و "عطوفت" ادعایی را مرکبش خشک نشده نقش بر آب میکند. چهل سال است که کارگران ماهیت واقعی سرمایه‌داری حاکم بر ایران را می‌شناسند. طبقه کارگر ایران بیش از آن تجربه اندوخته است که با زبانهای منبری بتوان جیبش را زد. کارگران میگویند حمله خونین به کارگران بعنوان زبان واقعی شما جا افتاده است. شما هزاران اعدام و قتل در پیشینه دارید. هم امروز کارگران هپکو در غم رفقای هفت تپه و فولاد و زندانیان سیاسی بسر میبرند. باید هم بترسید زیرا کارگران به چیزی جز نان، کار، آزادی و اداره شورایی رضایت نخواهند داد. این است آن شیخی که شما را ترسانده است. امروز همه این را میدانند. پس اذعان کنید که "فاسد و ستمگرید" و کارگران حق دارند برای سفره‌های خالی و کودکان دردمندشان خیابانها را تسخیر کنند و جاده‌ها را ببندند و قانونهای شما را چون ورق پاره‌ها به فاضلاب‌ها بیاندازند.

کارگران و آزادیخواهان!

ما همراه با بخشهای مختلف طبقه کارگر، هجوم وحشیانه اوباش سرمایه به کارگران هپکو را محکوم میکنیم. کارگران بازداشت شده باید فوراً آزاد شوند. کارگران مبارز هپکو و جنبش کارگری ایران را در هرکجا هستیم حمایت کنیم. با هر حداقلی از امکانات متشکل شویم و بیاری آنها بشتابیم. برای آزادی زندانیان سیاسی و کارگران زندانی رژیم را تحت فشار قرار دهیم. صدای آنها را در سطح جهان بلند کنیم و در تحقق شعار نان، کار، آزادی و اداره شورایی تلاش کنیم!

کارگر زندانی، زندانی سیاسی، بی قید و بی وثیقه آزاد باید گردد!

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!

۱۷ سپتامبر ۲۰۱۹

امضا کنندگان:

اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری- حکمتیست،
سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت.